

[Fr. Kristiansen.]

varerne ikke var undergaaet det Fald, der senere er indtraadt.

Den højtærede Landbrugsminister oplyste i det andet høje Ting med Henblik paa indeværende Regnskabsaar, at der ifølge Landøkonomisk Driftsbureau's Kalkulation vilde være en Stigning i Driftsudgifterne paa 120 Kr. pr. ha i Forhold til Aaret før, og med dette Tal som Grundlag skulde Prisen paa Smør og Flæsk stige fra henholdsvis 4 Kr. og 2 Kr. 59 Øre til henholdsvis 5 Kr. og 3 Kr.; for Æggenes Vedkommende skulde Stigningen være paa 20 pCt.

Det er naturligvis kun gørligt tilnærmelsesvis at forudberegne de økonomiske Forhold i Landbruget, og i Betragtning af de meget store Beløb paa i alt 185 Mill. Kr., Forslagene krævede, fandt mit Parti det meget ønskeligt, om Udgifterne kunde nedbringes, og vi stillede os da paa det Standpunkt, at 4 Kr. 80 Øre antagelig kunde være rimeligt som den Smørpris, der skulde udbetales til Producenterne, medens vi ikke ønskede at røre ved Forslagenes Pris paa Flæsk og Æg. Samtidig gav mit Partis Ordfører Udtryk for det rimelige i at hæve Hjemmemarkedspriserne for Smørret i det Omfang, Margarinen var i Stand til at nedbringe Omkostningerne for den enkelte Familie ved dens Forbrug af Fedtstof. Vi maatte desværre kvitte 10 Øre paa Flæskeprisen, hvad jeg beklager, ligesom vi maatte gaa op til 4 Kr. 46 Øre for Forbrug paa Hjemmemarkedet. Dersom Margarinen imidlertid kan indgaa i Forbruget med ca. 40 pCt., vil en Families samlede Udgift til Fedtstof dog ikke stige af den Grund.

Jeg har saa nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen, der omtalte de forskellige Mangler og Ulemper, han mente, der var ved Forslagene. Det ærede Medlem nævnte først de Skatteansættelser, der havde fundet Sted i Januar 1946, og som viste en ret høj Indtægt i de fleste Landbrug. Nu er der, som allerede bemærket af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, det ved disse Regnskaber, at en hel Del af dem refererer sig til 1944—45 og altsaa er afsluttet før Nedgangen i Priserne fandt Sted, og i hvert Fald er der jo ingen Tvivl om, at de langt fra registrerer den Nedgang, der har fundet Sted i Landbrugets Indtægtsforhold paa Grund af de stigende Udgifter, som kom paa et senere Tidspunkt.

Saa omtalte det ærede Medlem Ejendomsprisernes Højde, og udtalte, at det var mærkværdigt, at Ejendomspriserne ikke faldt, naar der var daarlige økonomiske

Tilstande i Landbruget. Her kan jeg slutte mig til det, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen sagde, at Prisfaldet paa Ejendomme kommer jo paa et senere Tidspunkt; det er ikke saaledes, at fordi der er mindre gode Konjunkturer eller tabbringende Konjunkturer et halvt eller et helt Aars Tid, saa rasler Ejendomspriserne ned. De er mere langsomt bevægelige, og da navnlig under Forhold som disse, hvor der er en vis Pengerigelighed til Stede. I hvert Fald i de Egne, hvor jeg kender mest til Forholdene, er det saadan, at det er de smaa Ejendomme, der saa absolut er stærkest efterspurgt, medens der overhovedet ingen Købere er til de større Gaarde. Det er muligt, det er anderledes i andre Egne, hvor Pengerigeligheden er større, i de gode Egne og i Nærheden af de store Byer, idet den Efterspørgsel, der er fra den Del af Bybefolkningen, der ønsker at komme i Besiddelse af Aktiver, hvor Pengene kan blive anbragt, spiller en stor Rolle. Men som sagt, det, at det er de smaa Ejendomme, hvor Rentabiliteten for Tiden er daarligst, der er mest efterspurgt, tyder jo ikke paa, at Ejendomspriserne er Udtryk for Forrentningen. Nej, det er Tilbud og Efterspørgsel, der i overvejende Grad bestemmer Prisen paa Landbrugsejendomme. Selvfølgelig, i det lange Løb vil det, den enkelte Ejendom kan udbringe sin Ihænde-haver, komme til at spille ind, men det behøver det absolut ikke at gøre i en saa kortvarig Situation, som den vi finder os i.

Saa udtalte det ærede Medlem, at det blev nødvendigt med Rabatkort til Aldersrentenydere og andre Forbrugere. Det er muligt, at det bliver nødvendigt, men jeg kan slutte mig til det, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen udtalte om, at Forskellem mellem en Smørpris paa 4 Kr. 25 Øre, som det ærede Medlems Parti i Folketinget gav Tilsagn om at medvirke til, og 4 Kr. 46 Øre, jo ikke kan være skæbnesvanger i en Husholdning, saa meget mere som forhaabentlig Margarinen efterhaanden kan indgaa og erstatte en Del af Smørret; det kan den udmærket gøre, uden at vi kan betragte det som en Føringelse af Lefevoden herhjemme. Men hvis det ærede Medlem og hans Parti var saa stærkt interesseret i at fastholde de 4 Kr. 25 Øre for Smørret, havde der været en Lejlighed dertil, men den Lejlighed forsømte Partiet, syntes jeg. Det var jo det Standpunkt, mit Parti stod paa. Det ærede Medlems Parti var villigt til at yde 4 Kr. 60 Øre til Producenterne for Smørret og samtidig at yde 25 Mill. Kr. til Nedsættelse af Oliekageprisen; disse 25 Mill.